2024/612

7.3.2024

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2024/612

af 18. december 2023

om Tysklands udkast til ajourført integreret national energi- og klimaplan for perioden 2021-2030 og om de tyske foranstaltningers overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet og med målet om at sikre fremskridt med hensyn til klimatilpasning

(Kun den tyske udgave er autentisk)

EUROPA-KOMMISSIONEN —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ([1]), særlig artikel 9, stk. 2, og artikel 14, stk. 6,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ([2]), særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Henstilling om Tysklands udkast til ajourført integreret national energi- og klimaplan for perioden 2021-2030

(1) Den 3. november 2023 forelagde Tyskland sit udkast til ajourført integreret national energi- og klimaplan.

(2) På grund af den sene forelæggelse af Tysklands udkast til ajourført integreret national energi- og klimaplan har Europa-Kommissionen haft begrænset tid til at udarbejde sin vurdering med henblik på at kunne vedtage denne henstilling seks måneder før tidsfristen for de endelige ajourførte nationale energi- og klimaplaner, jf. artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999.

(3) I artikel 3 i forordning (EU) 2018/1999 (»forvaltningsforordningen«) og bilag I hertil fastsættes de elementer, der skal medtages i de ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner. I december 2022 vedtog Kommissionen en vejledning til medlemsstaterne om processen for og omfanget af udarbejdelsen af udkastene til ajourførte nationale energi- og klimaplaner og de endelige udgaver heraf ([3]). Retningslinjerne indeholdt en kortlægning af god praksis og skitserede konsekvenserne af den seneste politiske, retlige og geopolitiske udvikling inden for energi- og klimapolitikker.

(4) I forbindelse med REPowerEU-planen ([4]) og som led i det europæiske semester 2021-2022 og 2022-2023 har Kommissionen sat stærkt fokus på medlemsstaternes energi- og klimarelaterede reformer og investeringsbehov for at styrke energisikkerheden og prisoverkommeligheden ved at fremskynde den grønne og retfærdige omstilling. Dette afspejles i landerapporterne for Tyskland for 2022 og 2023 ([5]) og Rådets henstilling til Tyskland ([6]). Medlemsstaterne bør i deres endelige ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner tage de seneste landespecifikke henstillinger i betragtning.

([1]) EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1.
([2]) EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1.
([3]) Meddelelse fra Kommissionen — Vejledning til medlemsstaterne om ajourføring af de nationale energi- og klimaplaner for 2021-2030 (EUT C 495 af 29.12.2022, s. 24).
([4]) COM(2022) 230 final
([5]) SWD(2022) 606 final/2, SWD(2023) 605 final
([6]) COM (2022) 606 final Henstilling med henblik på Rådets henstilling, SWD (2023) 605 final Henstilling med henblik på Rådets henstilling

(5) Kommissionens henstillinger med hensyn til opfyldelsen af nationale mål i henhold til forordningen om indsatsfordeling ([7]) er baseret på, at medlemsstaterne vil overholde 2030-målene under hensyntagen til reglerne for anvendelse af fleksibilitet i henhold til forordningen om indsatsfordeling.

(6) Kommissionens henstillinger vedrørende CO_2-opsamling, -anvendelse og -lagring tager sigte på at få et overblik over den planlagte udbredelse af disse teknologier på nationalt plan, herunder oplysninger om de årlige mængder af CO_2, der efter planen skal opsamles senest i 2030, opdelt efter CO_2-kilde fra anlæg, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ([8]), eller fra andre kilder såsom biogene kilder eller direkte opsamling fra luften, om planlagt CO_2-transportinfrastruktur og om den potentielle indenlandske CO_2-lagringskapacitet og de injicerede CO_2-mængder, der efter planen vil være til rådighed i 2030.

(7) Kommissionens henstillinger vedrørende resultater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 ([9]) (om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug — »LULUCF-forordningen«) omhandler medlemsstatens resultater i forbindelse med »no debit-reglen« for perioden 2021-2025 (periode 1) og dens nationale mål for perioden 2026-2030 (periode 2) under hensyntagen til reglerne for brug af fleksibilitet som fastsat i nævnte forordning. I Kommissionens henstillinger tages der også hensyn til, at eventuelle emissionsoverskridelser i henhold til LULUCF-forordningen i periode 1 automatisk vil blive overført til forordningen om indsatsfordeling.

(8) For at klimatilpasning kan støtte opfyldelsen af energi- og klimaafbødningsmålene korrekt, er det vigtigt at udpege de eventuelle farer som følge af klimaændringer og analysere klimasårbarheder og -risici, der kan påvirke relevante områder, befolkninger og sektorer. I Kommissionens henstillinger om tilpasning overvejes det, i hvilket omfang Tyskland i sin ajourførte nationale energi- og klimaplan integrerede tilpasningsmål, der tager højde for klimarisici, og som kan forhindre Tyskland i at opfylde energiunionens målsætninger og mål. Uden specifikke tilpasningspolitikker og -foranstaltninger, der planlægges og gennemføres, er opfyldelsen af målsætningerne i energiunionens dimensioner i fare. Vandforvaltning under skiftende klimaforhold kræver særlig opmærksomhed på grund af risikoen for elektricitetsforstyrrelser, da oversvømmelser, varme og tørke påvirker energiproduktionen.

(9) Kommissionens henstillinger vedrørende ambitionen for vedvarende energi er baseret på formlen, der er beskrevet i bilag II til forordning (EU) 2018/1999, og som er baseret på objektive kriterier, og på de centrale politikker og foranstaltninger, der mangler i Tysklands udkast til den ajourførte nationale energi- og klimaplan, på en måde, der muliggør en rettidig og omkostningseffektiv opfyldelse af Tysklands nationale bidrag til Unionens bindende mål for vedvarende energi på mindst 42,5 % i 2030 med den kollektive indsats for at øge det til 45 % i henhold til direktiv (EU) 2018/2001 ([10]) for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder. Kommissionens henstillinger er også baseret på Tysklands bidrag til de specifikke mål i direktivets artikel 15a, 22a, 23, 24 og 25 og de dertil

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26) som ændret ved forordning (EU) 2023/857 af 19. april 2023 om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og af forordning (EU) 2018/1999 (EUT L 111 af 26.4.2023, s. 1).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/839 af 19. april 2023 om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af rapporterings- og overholdelsesregler og fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030, og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision (EUT L 107 af 21.4.2023, s. 1).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413 af 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

knyttede politikker og foranstaltninger til hurtig gennemførelse af direktivet. Anbefalingerne afspejler betydningen af at udvikle omfattende langsigtet planlægning for udbredelsen af vedvarende energi, navnlig vindenergi, for at øge synligheden for den europæiske fremstillingsindustri og netoperatører i overensstemmelse med den europæiske vindkraftpakke ([11]).

(10) Kommissionens henstillinger vedrørende nationale bidrag til energieffektivitet er baseret på artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 ([12]) om energieffektivitet og formlen i bilag I til nævnte direktiv og de dertil knyttede politikker og foranstaltninger til gennemførelse heraf.

(11) I Kommissionens henstillinger lægges der særlig vægt på mål, målsætninger og bidrag og relaterede politikker og foranstaltninger med henblik på at gennemføre REPowerEU-planen for hurtigt at udfase enhver afhængighed af russiske fossile brændstoffer. De tager hensyn til erfaringerne fra gennemførelsen af pakken »Spar på gassen til en sikker vinter« ([13]). Henstillingerne afspejler, at det er bydende nødvendigt at gøre energisystemet mere modstandsdygtigt i lyset af de forpligtelser, der følger af forordning (EU) 2019/941 ([14]) om risikoberedskab i elsektoren og forordning (EU) 2017/1938 ([15]) om gasforsyningssikkerhed i overensstemmelse med Kommissionens henstilling om energilagring ([16]).

(12) Kommissionens henstillinger tager hensyn til behovet for at fremskynde integrationen af det indre energimarked for at styrke fleksibiliteten og styrke og beskytte forbrugerne. I Kommissionens henstilling tages der også hensyn til betydningen af at vurdere antallet af husstande, der er ramt af energifattigdom, i overensstemmelse med kravene i artikel 3 i forordning (EU) 2018/1999 og Kommissionens henstilling (EU) 2023/2407 ([17]).

(13) Kommissionens henstillinger afspejler betydningen af at sikre tilstrækkelige investeringer i forskning og innovation inden for ren energi for at fremme udviklings- og produktionskapacitetet, herunder passende politikker og foranstaltninger for energiintensive industrier og andre virksomheder og behovet for at opkvalificere arbejdsstyrken til en nettonulindustri for at konsolidere en stærk, konkurrencedygtig og ren økonomi i Unionen.

(14) Kommissionens henstillinger bygger på de forpligtelser, der er indgået i henhold til Parisaftalen om at udfase anvendelsen af fossile brændstoffer, samt på betydningen af at udfase subsidier til fossile brændstoffer.

(15) Kommissionens henstilling om investeringsbehov følger dens vurdering af, om udkastet til ajourført plan giver et generelt overblik over de investeringer, der skal til for at nå målsætningerne, målene og bidragene for alle dimensioner af energiunionen, angiver finansieringskilderne, sondrer mellem private og offentlige kilder, og om det skitserer investeringer, der er i overensstemmelse med Tysklands genopretnings- og resiliensplan, Tysklands territoriale planer for retfærdig omstilling og de landespecifikke henstillinger for 2022-2023, der er udstedt inden for rammerne af det europæiske semester, og omfatter en solid makroøkonomisk vurdering af planlagte politikker og foranstaltninger. Der bør i den nationale energi- og klimaplan sikres gennemsigtighed og forudsigelighed i de nationale politikker og foranstaltninger til støtte for investeringssikkerheden.

([11]) Meddelelse om den europæiske handlingsplan for vindkraft COM (2023) 669 final af 24.10.2023 og meddelelse om opfyldelse af EU's ambitioner for vedvarende offshoreenergi, COM (2023) 668 final

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (EUT L 231 af 20.9.2023, s. 1).

([13]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »Spar på gassen til en sikker vinter« (COM(2022) 360 final).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/941 af 5. juni 2019 om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 1).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1)

([16]) Kommissionens henstilling af 14. marts 2023 om energilagring, der understøtter et dekarboniseret og sikkert energisystem i EU (EUT C 103, 20.3.2023, s. 1).

([17]) Kommissionens henstilling (EU) 2023/2407 af 20. oktober om energifattigdom (EUT L, 2023/2407 af 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2407/oj).

(16) Kommissionens henstillinger afspejler, hvor vigtigt det er at foretage en bred regional høring og sikre en tidlig og inklusiv høring om planen, herunder en reel offentlig deltagelse med tilstrækkelige oplysninger og en tilstrækkelig tidsplan, jf. Aarhuskonventionen ([18]).

(17) Kommissionens henstillinger om retfærdig omstilling afspejler vurderingen af, om Tyskland i sin plan i tilstrækkelig grad dækker de relevante sociale, beskæftigelsesmæssige og færdighedsmæssige virkninger af klima- og energiomstillingen og fremlægger passende ledsagende politikker og foranstaltninger til fremme af en retfærdig omstilling, samtidig med at planen bidrager til at fremme både menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene.

(18) Kommissionens henstillinger til Tyskland er baseret på vurderingen af Tysklands udkast til ajourført national energi- og klimaplan ([19]), som offentliggøres sammen med denne henstilling.

(19) Tyskland bør tage behørigt hensyn til disse henstillinger ved udarbejdelsen af sin endelige ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplan, der skal forelægges senest den 30. juni 2024.

Henstillinger om overensstemmelsen med Unionens mål om klimaneutralitet og med målet om at sikre fremskridt med hensyn til klimatilpasning

(20) I henhold til forordning (EU) 2021/1119 (den europæiske klimalov) skal Kommissionen vurdere de nationale foranstaltningers overensstemmelse med målet om klimaneutralitet og med målet om at sikre fremskridt med hensyn til klimatilpasning. Kommissionen har vurderet de tyske foranstaltningers overensstemmelse med disse mål ([20]). Nedenstående henstillinger er baseret på denne vurdering. Tyskland bør tage behørigt hensyn til nærværende henstillinger og følge op på dem i overensstemmelse med den europæiske klimalov.

(21) Forskellige EU-finansieringsinstrumenter kan mobiliseres for at finansiere tilpasningen. Når medlemsstaterne udformer deres nationale planer inden for rammerne af de relevante EU-fonde, bør de først og fremmest lægge vægt på modstandsdygtigheden over for klimaændringer. Ingen af udgifterne bør skade tilpasningen, dvs. øge sårbarheden hos støttemodtagere eller andre.

(22) De mest sårbare samfund er dem med størst sandsynlighed for at blive påvirket af klimaændringer. Forskellige regioners og socioøkonomiske gruppers ulige eksponering for og sårbarhed over for klimapåvirkninger forværrer de eksisterende uligheder og sårbarheder. Skal der opnås modstandsdygtighed på retfærdig vis, bør der rettes op på den ulige fordeling af byrden med hensyn til klimarisici og sikres en lige fordeling af fordelene ved klimatilpasning. Den systemiske evne til at tilpasse sig klimaændringer er afgørende for at undgå eller begrænse potentielle skader, udnytte muligheder og håndtere konsekvenser. Klimaændringernes fysiske virkninger udvikler sig hurtigere end forventet. På alle forvaltningsniveauer og i den offentlige og private sektor er der behov for at forbedre tilpasningsevnen, hvilket kræver øget opmærksomhed på sårbarheder og risici. Private interessenter er drivkræfter for forandring, idet de stiller oplysninger, ressourcer, kapacitet og finansiering til rådighed.

HENSTILLER, AT TYSKLAND TAGER SKRIDT MOD AT:

UDKASTET TIL AJOURFØRT INTEGRERET NATIONAL ENERGI- OG KLIMAPLAN I HENHOLD TIL FORORDNING (EU) 2018/1999

1. Fastlægge omkostningseffektive supplerende politikker og foranstaltninger, herunder i landbrugssektoren, for at bygge bro over den forventede forskel på 15,4 procentpoint med henblik på at nå det nationale drivhusgasmål på −50 % i 2030 i forhold til 2005-niveauerne i henhold til forordningen om indsatsfordeling. Fremlægge ajourførte fremskrivninger for at vise, hvordan de eksisterende og planlagte politikker vil medvirke til at nå målet, og om

([18]) Konvention af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»Århuskonventionen«).
([19]) SWD(2023) 928.
([20]) EU-statusrapport om klimaindsatsen 2023 (COM(2023) 653 final) og arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om vurdering af fremskridt med hensyn til klimatilpasning i de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med den europæiske klimalov (SWD(2023) 932).

nødvendigt præcisere, hvordan den fleksibilitet, der er mulig i henhold til forordningen om indsatsfordeling, vil blive anvendt til at sikre overholdelse. Supplere oplysningerne om politikkerne og foranstaltningerne med en klar redegørelse for deres anvendelsesområde, tidsplan og, hvor det er muligt, forventede virkning på reduktionen af drivhusgasemissioner, herunder for foranstaltninger i Unionens finansieringsprogrammer, f.eks. den fælles landbrugspolitik.

2. Identificere mængden af CO_2-emissioner, der kan opsamles hvert år indtil 2030, herunder kilden. Fremlægge nærmere oplysninger om, hvordan den opsamlede CO_2 vil blive transporteret.

3. Fastlægge en konkret kurs for at nå det nationale LULUCF-mål som fastlagt i forordning (EU) 2018/841. Tydeligt beskrive, hvordan den reviderede nationale opgørelse over drivhusgasser er i overensstemmelse med fremskrivningerne i planen. Fremlægge yderligere oplysninger om de planlagte foranstaltninger, herunder en kvantificering af deres forventede virkninger, så det sikres, at drivhusgasoptag i denne sektor reelt bringes i overensstemmelse med EU's 2030-mål for nettooptag på −310 Mt CO_2-ækvivalenter og med det landespecifikke mål for optag på - 3 751 kt CO_2-ækvivalenter som fastlagt i forordning (EU) 2018/841. Fremlægge klare oplysninger om, hvordan offentlige midler (både EU-midler, herunder inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og statsstøtte) og private midler gennem ordninger vedrørende kulstofbindende dyrkning anvendes konsekvent og effektivt til at nå det nationale mål for nettooptag. Fremlægge mere detaljerede oplysninger om status og nødvendige fremskridt med hensyn til at sikre forbedringer af datasættene på de højere niveauer/de geografisk eksplicitte datasæt med henblik på overvågning, rapportering og verifikation i overensstemmelse med bilag V, del 3, til forordning (EU) 2018/1999.

4. Fremlægge yderligere analyser af de relevante klimasårbarheder og -risici i forbindelse med opfyldelsen af de nationale målsætninger, mål og bidrag samt politikker og foranstaltninger inden for energiunionens forskellige dimensioner. Forelægge en bedre redegørelse for og kvantificering af sammenhængen med de specifikke målsætninger og politikker i energiunionen, der bør understøttes af tilpasningspolitikker og -foranstaltninger. Fastlægge yderligere tilpasningspolitikker og -foranstaltninger i tilstrækkelige detaljer til støtte for Tysklands opfyldelse af nationale målsætninger, mål og bidrag inden for rammerne af energiunionen.

5. Øge ambitionen om en andel af energi fra vedvarende energikilder på mindst 41 % som bidrag til Unionens bindende mål for vedvarende energi for 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001 som ændret og i overensstemmelse med formlen i bilag II til forordning (EU) 2018/1999. Medtage en vejledende forløbskurve, der når referencepunkterne for 2025 og 2027, jf. artikel 4, litra a), nr. 2), i forordning (EU) 2018/1999.

6. Omfatte anslåede forløbskurver og en langsigtet plan for udbredelse af vedvarende energiteknologier for de næste 10 år med et perspektiv frem til 2040. Medtage et vejledende mål for innovative teknologier for vedvarende energi senest i 2030 i overensstemmelse med direktiv (EU) 2018/2001 som ændret. Medtage specifikke mål som bidrag til de vejledende delmål for bygninger og industri for 2030 og det bindende delmål for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i industrien for 2030. Bekræfte, at fremskrivningerne for andelen af vedvarende energi i udkastet til plan udgør specifikke mål med henblik på at bidrage til delmålene: I bygnings- og transportsektoren for 2030: Bekræftelse af, at fremskrivningerne udgør specifikke mål for vedvarende energi inden for opvarmning og køling for både 2021-2026 og 2030 og 2025, et vejledende mål for at nå de supplerende bevillinger i bilag IA til direktiv (EU) 2018/2001 og det vejledende mål for fjernvarme og fjernkøling. Medtage flere oplysninger om forløbet for at nå et delmål for avancerede biobrændstoffer og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i transportsektoren, idet det sikres, at minimumsniveauet for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, overholdes i 2030.

7. Videreudvikle detaljerede og kvantificerede politikker og foranstaltninger, der muliggør en rettidig og omkostningseffektiv opfyldelse af Tysklands nationale bidrag til EU's bindende mål for vedvarende energi på 42,5 % i 2030 og det kollektive mål om at øge det til 45 %. Navnlig uddybe beskrivelsen af de vedvarende energiteknologier, for hvilke der er planer om at udpege »områder til fremskyndelse af vedvarende energi« med hurtigere og enklere procedurer. Beskrive, hvordan der sigtes på at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi gennem indførelse af VE-elkøbsaftaler, oprindelsesgarantier, og hvordan der sikres en befordrende ramme til fremme af egetforbrug. Præcisere, hvordan der sigtes på at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og udfasningen af fossile brændstoffer i sektoren for opvarmning og køling, navnlig inden for fjernvarme og fjernkøling. Beskrive den befordrende ramme for øget integration mellem el-, varme- og kølenet. Beskrive, hvordan forpligtelsen for brændstofleverandører i transportsektoren vil blive udformet, medtage sammenlignelige foranstaltninger til fremme af brint i industrien og gøre EU klar til handel med vedvarende brint.

8. Medtage en vurdering af den indenlandske forsyning af skovbiomasse til energiformål i 2021-2030 i overensstemmelse med de styrkede bæredygtighedskriterier i direktiv (EU) 2018/2001 som ændret. Medtage en vurdering af foreneligheden af den planlagte anvendelse af skovbiomasse til energiproduktion med Tysklands forpligtelser i henhold til den reviderede LULUCF-forordning, navnlig for 2026-2030, sammen med nationale foranstaltninger og politikker til sikring af en sådan forenelighed. Medtage flere detaljerede foranstaltninger til fremme af bæredygtig produktion af biomethan i betragtning af Tysklands muligheder for produktion af bæredygtig biogas/biomethan, profil for naturgasforbrug og eksisterende infrastruktur, udnyttelse af afgasset biomasse og biogene CO_2-anvendelser.

9. Fastsætte, så vidt det er muligt, en forventet tidsplan for de skridt, der skal føre til vedtagelsen af lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige politikker og foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i direktiv (EU) 2018/2001 som ændret, navnlig hvad angår de foranstaltninger, der er nævnt i de foregående punkter.

10. Medtage et nationalt energieffektivitetsbidrag for det endelige energiforbrug til Unionens bindende mål for det endelige energiforbrug for 2030 i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv (EU) 2023/1791 og bilag I hertil eller svarende til det korrigerede vejledende nationale bidrag, som Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 5, i nævnte direktiv forelægger hver medlemsstat senest den 1. marts 2024. Præcisere den reduktion af energiforbruget, der skal opnås af alle offentlige organer, opdelt efter sektor, og det samlede etageareal i opvarmede og/eller kølede bygninger, der ejes af offentlige organer, og som skal renoveres årligt, eller tilsvarende årlige energibesparelser, der skal opnås.

11. Fastlægge fuldstændige politikker og foranstaltninger med henblik på at opnå det nationale bidrag til energieffektivitet, navnlig hvordan princippet om energieffektivitet først vil blive gennemført. Kvantificere de forventede energibesparelser og bidraget for hver af de rapporterede energieffektivitetsforanstaltninger yderligere. Præcisere oplysninger om programmer, der finansierer energieffektivitet og finansielle støtteordninger, er i stand til at mobilisere private investeringer og yderligere samfinansiering, og præcisere den rolle, som den nationale energisparefond, som defineret i artikel 30 i direktiv (EU) 2023/1791, spiller med hensyn til at bidrage til at levere de nationale energieffektivitetsbidrag, herunder anvendelsen af finansielle instrumenter inden for fonden.

12. Medtage et ajourført ambitionsniveau for at sikre en yderst energieffektiv og dekarboniseret national bygningsmasse og konvertere eksisterende bygninger til nulemissionsbygninger senest i 2050, herunder mellemliggende milepæle for 2030 og 2040, og en sammenligning med den seneste langsigtede renoveringsstrategi. Støtte målene for dekarbonisering af bygninger ved at medtage yderligere oplysninger om politikker, foranstaltninger, herunder deres omkostninger og forventede indvirkning på energibesparelserne med henblik på gennemførelsen af en sammenhængende langsigtet renoveringsstrategi.

13. Yderligere redegøre for, hvordan Tyskland vil styrke energisikkerheden betydeligt, navnlig ved at fastsætte klare mål for diversificering af energikilder og yderligere at tilskynde til reduktion af gasefterspørgslen samt udvikle detaljerede politikker og foranstaltninger til at nå disse mål frem mod 2030. Styrke modstandsdygtigheden i energisystemet, navnlig ved at fastsætte et mål for udbredelsen af energilagring og ved at foreslå politikker og foranstaltninger til integration af den nødvendige klimatilpasning i energisystemet. Vurdere, om olieinfrastrukturen (raffinaderier, olielagre) med det forventede fald i olieefterspørgslen og udviklingen hen imod kulstoffattige alternativer er tilstrækkelig.

14. Fremlægge klare målsætninger og mål for efterspørgselsreaktion for at forbedre energisystemets fleksibilitet i lyset af en vurdering af fleksibilitetsbehovene. Inkludere en tidsplan med passende foranstaltninger, der skal fjerne strukturelle kapacitetsbegrænsninger i elsystemet og give effektive klargøringssignaler og lokaliseringsfremmende signaler til markedet, navnlig som grundlag for yderligere samarbejde og koordinering med andre medlemsstater og med henblik på det indre energimarkeds funktion og forøgelse af overførselskapaciteten for handel. Øge forbrugernes indflydelse på detailmarkedet ved at medtage yderligere oplysninger om energifællesskaber, energideling og kollektive indkøb, herunder om egetforbrug.

15. Videreudvikle tilgangen til bekæmpelse af energifattigdom ved at medtage en vurdering af situationen for de husholdninger, der i øjeblikket er berørt af energifattigdom, og angive et specifikt målbart reduktionsmål som krævet i forordning (EU) 2018/1999 og under hensyntagen til henstilling (EU) 2023/2407. Fremlægge yderligere oplysninger om eksisterende og mulige foranstaltninger til bekæmpelse af energifattigdom og om de øremærkede finansielle ressourcer set i lyset af både socialpolitik (prisoverkommelighed) og strukturelle energiforanstaltninger, navnlig hvad angår adgang til energieffektivitet, bygningsrenovering og vedvarende energi. Forklare, hvordan anvendelsen af energieffektivitetsforanstaltninger under ordningen for energispareforpligtelser til at afhjælpe energifattigdom forventes anvendt som krævet i forordning (EU) 2018/1999.

16. Præcisere de nationale mål inden for forskning, innovation og konkurrenceevne yderligere med henblik på at indføre rene teknologier og fastlægge en kurs for 2030 og 2050 til støtte for dekarboniseringen af industrien og virksomhedernes omstilling til en klimaneutral og cirkulær økonomi. Fastlægge politikker for og foranstaltninger til fremme af udviklingen af projekter inden for nettonulteknologi, herunder projekter, der er relevante for energiintensive industrier. Redegøre for en forudsigelig og forenklet lovramme for tilladelsesprocedurer og for, hvordan adgangen til national finansiering vil blive forenklet, hvor det er nødvendigt. Fastlægge detaljerede politikker for og foranstaltninger til digitalisering af energisystemet og udvikling af færdigheder vedrørende ren energi og fremme åben handel inden for modstandsdygtige og bæredygtige forsyningskæder inden for nettonulkomponenter og -udstyr af central betydning.

17. Angive de reformer og foranstaltninger, der skal mobilisere de private investeringer, som er nødvendige for at nå energi- og klimamålene. Give et samlet og sammenhængende overblik over de aggregerede offentlige og private investeringsbehov pr. sektor. Supplere en top-down-tilgang for hele økonomien med en projektspecifik bottom-up-vurdering i overensstemmelse med energiunionens fem dimensioner. Medtage en opdeling af de samlede investeringsbehov med yderligere oplysninger om de nationale, regionale og europæiske finansieringskilder samt private finansieringskilder, der skal mobiliseres. Tilføje en kort beskrivelse af den type finansiel støtteordning, der er valgt til gennemførelse af de politikker og foranstaltninger, som finansieres over det offentlige budget, og anvendelsen af blandede finansielle instrumenter, hvor der gøres brug af tilskud, lån, teknisk bistand, offentlige garantier, herunder de nationale erhvervsfremmende bankers rolle i de respektive ordninger, og/eller hvordan privat finansiering mobiliseres. Overveje omkostningseffektive overførsler til andre medlemsstater som en finansieringskilde i henhold til forordningen om indsatsfordeling. Fremlægge en solid vurdering af de planlagte politikkers og foranstaltningers makroøkonomiske virkning.

18. Skitsere, hvordan de politikker og foranstaltninger, der er medtaget i den ajourførte plan, er i overensstemmelse med Tysklands nationale genopretnings- og resiliensplan, herunder REPowerEU-kapitlet.

19. Redegøre for, hvordan og hvornår Tyskland agter at udfase subsidier til fossile brændstoffer. Redegør nærmere for, hvordan Tyskland planlægger at udfase faste fossile brændstoffer til elproduktion ved at præcisere relaterede forpligtelser og foranstaltninger.

20. Præcisere det analytiske grundlag yderligere ved ud fra de planlagte politikker og foranstaltninger at fremlægge fremskrivninger for, hvordan energisystemet vil udvikle sig med en prognose frem til 2040.

21. Fremlægge mere detaljerede oplysninger om de sociale, beskæftigelsesmæssige og færdighedsmæssige konsekvenser eller andre fordelingsmæssige virkninger af klima- og energiomstillingen og om de planlagte målsætninger, politikker og foranstaltninger til støtte for en retfærdig omstilling. Præcisere støtteformen, virkningen af initiativerne, målgrupperne og de øremærkede ressourcer under hensyntagen til Rådets henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet ([21]). Sikre overensstemmelse mellem den tidsplan for udfasning af kul, der er skitseret i de territoriale planer for retfærdig omstilling, og den endelige ajourførte nationale energi- og klimaplan. Medtage, så vidt det er muligt, flere elementer for at sikre et passende analytisk grundlag for udarbejdelsen af en fremtidig social

([21]) Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 35).

klimaplan i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 ([22]), herunder oplysninger om, hvordan man vurderer, hvilke udfordringer og sociale virkninger emissionshandelssystemet for forbrænding af brændsel i bygninger, vejtransport og andre sektorer har for de mest sårbare, og hvordan mulige støttemodtagere kan identificeres og en relevant politisk ramme fastlægges. Redegøre for, hvordan den politiske ramme, der er fastlagt i den nationale energi- og klimaplan, vil bidrage til udarbejdelsen af Tysklands sociale klimaplan, og hvordan der sikres overensstemmelse mellem de to planer.

22. Sikre en inklusiv offentlig deltagelse inden for en rimelig tidsramme og en bred deltagelse af lokale myndigheder og civilsamfundet i udarbejdelsen af planen. Give et klart overblik over, hvordan høringsprocessen vil muliggøre en bred offentlig deltagelse af alle relevante myndigheder, borgere og interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, i udarbejdelsen af både udkastet til ajourført plan og den endelige udgave heraf. Fremlægge en sammenfatning af de synspunkter, som de forskellige aktører har givet udtryk for, og en sammenfatning af, hvordan de synspunkter, der er kommet til udtryk under høringerne, integreres i planen.

23. Udvide det allerede gode regionale samarbejde med nabolandene, navnlig ved at beskrive, hvordan Tyskland planlægger at etablere en ramme for samarbejde med andre medlemsstater senest i 2025 i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv (EU) 2023/2413. Fortsætte bestræbelserne på at undertegne de syv resterende nødvendige bilaterale solidaritetsordninger for gasforsyningssikkerheden med nabolandene (Polen, Tjekkiet, Italien, Frankrig, Luxembourg, Belgien og Nederlandene).

NATIONALE FORANSTALTNINGERS OVERENSSTEMMELSE MED MÅLET OM KLIMANEUTRALITET OG MED MÅLET OM AT SIKRE FREMSKRIDT MED HENSYN TIL TILPASNING I HENHOLD TIL FORORDNING (EU) 2021/1119

1. I højere grad at lægge vægt på hensyn til modstandsdygtighed over for klimaændringer i forbindelse med anvendelsen af støtte fra Unionens finansieringsprogrammer såsom den fælles landbrugspolitik, finansieringen af samhørighedspolitikken og andre relevante EU-fonde. EU-midler bør anvendes på en sådan måde, at de øger modstandsdygtigheden over for klimaændringer og ikke øger sårbarheder (dvs. ikke gør væsentlig skade på tilpasningen).

2. Inddrage interessenter, der er særligt sårbare over for virkningerne af klimaændringer, i udformningen og gennemførelsen af Tysklands tilpasningspolitik. Forbedre koordineringen mellem forskellige forvaltningsniveauer (nationale/regionale/lokale) for at tilpasse planlægningsværktøjerne og bidrage til koordinerede indgreb med sigte på »systemisk« omstilling. Inddrage arbejdsmarkedets parter og interessenter fra den private sektor i politikudformningen og -gennemførelsen samt investeringerne. Dokumentere processerne for og resultaterne af relevante høringer.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2023.

På Kommissionens vegne
Kadri SIMSON
Medlem af Kommissionen

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).